

98. Àyàfí àwọn tí wọn jẹ aláìlágbara nínú un àwọn ọkùnrin àti àwọn obìnrin àti àwọn ọmọdẹ tí kò ní agbára láti lọ, tí wọn kò sì mọ ọ̀nà kan tí wọn lè rìn.

99. Àwọn yẹn ní Allaahu lè ẹ̀ ẹ̀ àmójúkéúró fún. Allaahu sì jẹ Alámòjúkéúró, Aláforíjì jùlọ.

100. Àti pe ẹ̀ni kẹ̀ni tí ó bá kó kùró ní ilúu rẹ̀ nítorí ojú ọ̀nà (ẹ̀sin-in) Allaahu yóò rí ọ̀pọ̀lọ̀pọ̀ ààyè tí ó lè sá sí lóri ilẹ̀ ayé (yóò sì tún rí) ìgbàláyè. Ẹ̀ni kẹ̀ni tí ó bá sì jáde nínú un ilée rẹ̀ tí ó ń sá àsálà lọ sí ọ̀dọ̀o Allaahu àti ọ̀jìsẹ̀ Rẹ̀ tí ikú sì pa á (lónà), dájúdájú ẹ̀san rẹ̀ ti wà ní ọ̀dọ̀o Allaahu. Allaahu sì jẹ Aláforíjì jùlọ, Aláànú jùlọ.

101. Nígbà tí ẹ̀ bá sì wà lóri ìrìn àjò ní orí ilẹ̀, kò sí ẹ̀sẹ̀ fún yín tí ẹ̀ bá dín nínú un àwọn ìrun un yín kù bí ẹ̀ bá ń bèrù pé àwọn tí wọn ẹ̀sàìgba (Allaahu) gbọ̀ yóò kó ìdààmú bá yín. Dájúdájú àwọn olùsàìgba (Allaahu) gbọ̀ jẹ ọ̀táa yín tí wọn fojú hàn.

102. Àti pe nígbà tí iwọ̀ bá wà láàrín wọn, tí o ń kí ìrun fún wọn, kí àwọn kan nínú un wọn kírun pẹ̀lúu rẹ̀, kí wọn ó sì mú nńkan ijagun wọn lówó. Nígbà tí wọn bà fí orí kanlẹ̀, kí wọn bó sí ẹ̀yìn yín, nígbà náà, kí àwọn mírán tí wọn kò ì tii kírun wáá kírun pẹ̀lúu rẹ̀, kí wọn sọra, kí wọn sì mú nńkan ijàa wọn lówó. Àwọn tí wọn sàì gba (Allaahu) gbọ̀ ń fẹ̀ pé kí ẹ̀ gbàgbéra nípaà àwọn nńkan ijàa yín àti àwọn ẹ̀rúu yín, kí wọn wáá rọ̀ lù yín lẹ̀ẹ̀kan náà. Kò sí ẹ̀sẹ̀ fún yín tí ọ̀jò bá dà yín láàmú tàbí tí ara yín kò bá dá tí ẹ̀ bá bó nńkan ijàa yín sílẹ̀, sùgbón ẹ̀ máa sọra. Dájúdájú Allaahu ti pèsè iya tí ó ń sọ ẹ̀nìyàn di alágbàkù sílẹ̀ de àwọn olùsàìgba (Allaahu) gbọ̀.

إِلَّا الْمُسْتَضْعِفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ
وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا
﴿٩٨﴾ فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ
اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٩٩﴾ * وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاعِمًا كَثِيرًا وَسَعَةً * وَمَنْ
خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ
يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ
غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا صَرَرْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلْيَسْ
عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنَّ خِفَتُمْ
أَنْ يُفْتِنَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا * إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ
عَدُوًّا مُبِينًا ﴿١٠١﴾ وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ
الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَافِيفَةً مِنْهُمْ مَعَكَ وَلِيَاْخِذُوا
أَسْلِحَتَكُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ
وَلْتَأْتِ طَافِيفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ
وَلِيَاْخِذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ * وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ
تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ
عَلَيْكُمْ مَّيْلَةً وَاحِدَةً * وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ
كَانَ بِكُمْ أَذَى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ
تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ * وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ
لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٠٢﴾